

Bạn Có Biết

Hoa hồng đầu tiên được trồng ở Persia (nước Ba Tư) được kể rằng vốn là những giọt máu của Adonis bắn ra mặt đất và nở thành những đóa hoa hồng tuyệt mỹ. Ở La Mã và Ai Cập cổ đại, hoa hồng là lễ vật bày tỏ lòng thành kính và được người phụ nữ kết lên tóc, dùng nước hoa hồng để bôi vào mặt, vừa để làm tôn nghiêm, vừa để bảo vệ làn da và mái tóc của họ. Những người theo Hồi Giáo cổ xưa thì tắm bằng nước hoa hồng để được thanh tẩy, tinh khiết thân thể và tâm hồn. Bông hồng còn được gắn trên áo cho ngày lễ mẹ tại VN nhân dịp lễ Vu Lan.

Nước Mozambique trước là thuộc địa của Bồ Đào Nha có khoảng 16 triệu dân, quá nửa theo đạo Hồi, nhưng ngày nay hình dáng của các vị Ty kheo đến thuyết pháp, giảng kinh là một điều ngạc nhiên. Phần đông những người theo đạo Phật là những kiều dân nước ngoài. Những vị tăng đến đây là người Nam Phi. Có thể nói sau Nam Phi, một nước đã xây dựng được căn bản Phật Giáo trong quần chúng tại nước Châu Phi này nay còn có Congo và Mozambique.

Con người khi chết đi ở tuổi nào thì dùng chữ "hưởng dương", ở tuổi nào dùng chữ "hưởng thọ". Thật ra không có qui định rõ ràng giữa hai chữ đó. Tuy nhiên, theo văn hóa Đông Phương, con người sống đến 60 tuổi là toàn giáp, sau đó trở lại bắt đầu một "đời mới". Con người có những thời kỳ như vào tuổi 30 năng động, lập thân (Tam Thập Chi Lập). Vào tuổi 40 có thể làm tất cả những việc gì mà không còn nghi ngờ nữa (Tứ Thập Nhi Bất Hoặc). Nhưng giao điểm giữa 49 tuổi đến 50 tuổi cho biết hưởng dương hay hưởng thọ. Sống đến 50 tuổi biết được mệnh trời (Ngũ Thập Tri Thiên Mệnh) là biết thọ hay không, nhiều người dùng 50 tuổi trở lên để gọi là hưởng thọ. Nhưng nếu dùng mức 50 làm chuẩn cho hưởng dương hay hưởng thọ đôi khi cũng gặp nhiều bàn cãi, vì nhiều người nghĩ hưởng dương gợi ý "chết non", "vô phúc" còn hưởng thọ gợi cho biết sống như thế đủ rồi. Nhưng ngày nay với tiến bộ của y khoa và dinh dưỡng, tuổi thọ trung bình của con người ở đây trên 70 tuổi mà trước đó gọi là "từ xưa đến nay sống được đến tuổi đó là điều hi hữu" (Thất Thập Cổ Lai Hi).

Trong tiếng nói hàng ngày của người Việt có một số

người đang dùng những tiếng âm của Quảng Đông và của Tiều Châu (Người Tiều đến VN đông nhất vào thời Mạc Cửu-Mạc Thiên Tứ ở Hà Tiên). Những danh từ tiếng Tiều như chữ Bánh Bía "Pi-é", Bánh Cống "Coóng", hoặc chữ Bả kê "Pỏ kê" hoặc Chạp xí ngẫu nghĩa giá đó rẽ rồi hoặc lợn xộn, lung tung, hoặc môn chơi đổ bát "Xí ngẫu lác" hoặc Hên Xui (Huênh Xuê). Và những tiếng âm Quảng Đông như "Xây Chùng" ly cà fê nhỏ không pha gì thêm, "Xẩm" là thím hoặc chỉ người đàn bà Tàu, "Há Cảo" là bánh xếp tôm thịt, "Xin" (Xil) là món hàng tốt tươi, "Xuông ghe" (Xuyl-Ká) là phương tiện dùng chuyên chở trên sông biển hoặc chữ "xúi quẩy" nghĩa con quỷ xui.

Tục cúng vàng tượng Phật không biết có lúc nào, nhưng giới khảo cổ đã khai quật được những pho tượng Phật dát vàng cách đây 700 năm tại thủ đô đầu tiên của Thái Lan, tục cúng này liên hệ đến phong tục Phật tử cùng dân cư Trung Hoa đến thủ đô này. Ngoài Thái Lan còn có Miến Điện và các nước Nam Á Châu. Và tượng Phật vàng nguyên khối lớn nhất thế giới được vào sách kỷ lục Thế Giới Guinness là bức tượng vàng của chùa Wat Tramit gần thủ đô Bangkok. Tượng Phật bằng vàng nặng 5 tấn rưỡi tính thời giá 60 triệu Mỹ kim, các nhà khảo cổ và sử học xác định vào thời kỳ xây dựng kinh đô của Phật giáo của Thái Lan (1378-1767) có một giá trị vô giá về lịch sử và nghệ thuật.

